

paa det mest indtrængende anmoder det høje Ting om at vedtage mit Ændringsforslag og den højtærede Marineminister om at modtage det. Her kan ingen Skade ske, her kan kun blive Lejlighed til at gøre en Uret god igen og øve Retfærdighed mod Folk, der arbejde for deres Brød paa en hæderlig og ærlig Maade.

Ordføreren (Jens Busk): Jeg skal gøre en ganske kort Bemærkning, inden vi nu forhaabentlig faa den højtærede Marineministers Grunde at høre. Det ærede Medlem, som er saa stærk i sine Udtalelser i denne Sag, maa ikke glemme, at ingen i Udvalget har efter de Oplysninger, der forelaa, fundet Anledning til at anbefale, at dette Andragende henvises. Det maatte for ham være en Advarsel om, at det dog i alt Fald ikke var saa galt, som han her har udviklet for det høje Ting. Vi have i Finansudvalget taget saa humant paa denne Sag, som vi kunde, og da vi i Udvalget gennemgik Andragenderne første Gang, kom dette derfor blandt de Andragender, som vi forlangte Konference med den paagældende Minister om, fordi vi sagde til os selv: Vi ville dog høre Ministeren i denne Sag, vi ville ikke pure anbefale at afslaa dette Andragende. Det har derfor, som det vil ses af den foreløbige Betænkning, jeg har her i min Haand, været til Konference med den paagældende Minister. Blandt de Grunde, som ere anførte for, at vi ikke have foreslaaet dette Andragende henvist, var ogsaa den, at det til Dels var imødekommet, og det har det ærede Medlem jo nu selv maattet indrømme. Han har i sin Tale selv ført fuldt Bevis derfor. Han nævnte rigtignok ikke alt det, der er imødekommet, men det vilde heller ikke tage sig saa forfærdelig godt ud, da han nu vil fortælle det høje Ting, at det er saa aldeles nødvendigt at faa Sagen henvist. Han maatte indrømme, at det Punkt i Andragendet, hvor de anmode om at faa Arbejdstøj, til Dels er imødekommet, og ligeledes det allersidste Punktum i den Række Sætninger, der alle sammen begynde med „at“: „At den faste Løn beregnes saaledes, at selv om Dyrtidstillæget ifølge Lov af 3die April 1901 bortfalder, ingen taber noget i sin nuværende Indtægt“. Vi have faaet Dyrtidstillæget gentaget, hvad vi ogsaa forudsatte den Gang.

Vi have altsaa, som jeg sagde, i Udvalget taget Andragendet til Konference med den vedkommende Minister og have alle været enige om derved at prøve, om

det var muligt at komme længere frem. Vi havde saa denne Konference med Ministeren, og efter de Oplysninger, den højtærede Minister kom med i Udvalget, blev Udvalget enigt om ikke at indstille dette Andragende til det høje Ting. Saaledes hænger det sammen med denne Sag, og nu vil jo baade det høje Ting og den ærede sidste Taler faa at høre Ministerens Grunde, hvorfor han ikke i Udvalget kunde give Løfte om at tage imod Henvisningen af dette Andragende. Jeg overlader nu til den højtærede Minister at give den ærede Ændringsforslagsstiller Svar, men jeg har fundet Anledning til paa Udvalgets Vegne at gøre disse Bemærkninger.

Marineministeren (Jøhnke): Det Ændringsforslag, som er stillet af det ærede Medlem for Horsens (Lyngsø), er altsaa væsentlig stillet, fordi han mener, at den Dagløn, som Arbejdsmændene paa Orlogsværftet faa, burde være mindst 3 Kr., og at det er saa langt fra, at de faa 3 Kr. Et lignende Andragende var i Fjor stillet til Folketingets Finansudvalg og blev af dette henvist til Marineministerens Overvejelse, hvorefter det af Tingets højtærede Formand blev tilstillet Marineministeren. I Svaret til Formanden gjorde jeg Rede for, hvorledes det stod sig med Lønningerne. Arbejdsmændene med Brikke havde meget nær 3 Kr. alle sammen. Jeg kan nævne et Par enkelte Tal. Af 325 Arbejdsmænd — og jeg vil erindre om, at det midlertidige Lønningstillæg efter Loven af 3die April 1901 var kommet dem til gode — var der 186, der havde mellem 3 Kr. 51 Øre og 3 Kr. 9 Øre, og saa var der 124, der havde mellem 2 Kr. 88 Øre og 2 Kr. 98 Øre. Der var 9 tilbage, som havde mellem 2 Kr. 60 Øre og 2 Kr. 67 Øre. Disse vare væsentlig Folk, som vare under 25 Aar og som Følge deraf ikke kunde faa Lønningstillæg efter Loven af 3die April. Det var altsaa Arbejdsmænd med Brikke, og dertil skal yderligere erindres, at Overarbejde betaales med $\frac{1}{8}$ af Daglønnen — det er Timepenge — medens det tidligere var $\frac{1}{10}$. Med Hensyn til Arbejdsmænd uden Brikke skal jeg gøre opmærksom paa, at disse Folk staa i et ganske løst Forhold til Orlogsværftet. De antages og lønnes pr. Dag. Dersom en Arbejdsmænd ikke ønsker at gaa ind paa de tilbudte Lønningvilkkaar, staaer det ham frit ikke at give Møde. I Henhold til Forhandlinger med Finansministeriet faa en Del af disse løse Arbejdsmænd — og det er ikke saa faa, over Halvdelen —, naar